

видѣ, че го гледатъ зловни, студени очи и се развика: — Ще ви дамъ подъ сждъ! Всички ви ще дамъ подъ сждъ! Ще ви науча!

Той забърка ту въ тозъ, ту въ оня джобъ, като навърно търсѣше моливъ и книга, за да запише имената имъ.

— По колко крини ще ни земешъ сега, а?
— подразни го единъ.

— Хайдутѣ! Ще ме нападате, а? Отъ за-сада ще ме нападате...

Безъ да губи смѣха отъ очитѣ си, момичето му каза:

— Свако, не се сърди. Нека починатъ конетѣ.

Тя се обърна, погледна подъ редъ всички съ чистъ, спокоенъ погледъ и каза на едно отъ момчетата:

— Хинчо, какво прави Ненка бре, сестра ти?

После се обърна по-назадъ и намѣри още единъ познатъ:

— А, Василе! Ти ли си? Ще ходимъ ли пакъ на сборъ въ Спасово? Помнишъ ли като обърна каруцата, та изтърси момитѣ върху трънитѣ? — и тя се изсмѣ весело, отъ сърдце, както по-рано.

Чокоя не разбра какво стана, но видѣ, че ергенитѣ се струпаха до каруцата, здрави-саха се единъ следъ другъ съ момичето, сдържано, свѣнливо и казваха:

— Добре дошла, Спаске!